

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
KUVEITO VALSTYBĖS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR
MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kuveito Valstybės Vyriausybė,
norėdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir
mokesčių slėpimo prevencijos,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Asmenys, kuriems taikoma Sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų
Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji
Valstybė arba jos vietos valdžia, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų
arba nuo pajamų dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų
iš kilnojamąjo arba nekilnojamąjo turto perleidimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra visų pirma šie:

a) Kuveite:

- 1) įmonės pajamų mokestis;
- 2) įmoka nuo Kuveito įmonių-akcininkių grynojo pelno, mokama Kuveito mokslo pažangos fondui (KFAS);
- 3) zakiatas;
- 4) mokestis, taikomas remiant nacionalinę darbuotojų teisę;

(toliau – Kuveito mokestis).

b) Lietuvoje:

- 1) pelno mokestis;
- 2) pajamų mokestis;

(toliau – Lietuvos mokestis).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius reikšmingus mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

Bendrosios apibrėžtys

1. Šioje Sutartyje, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

- a) sąvoka „Kuveitas“ – tai Kuveito Valstybės teritorija, įskaitant visas sritis už jos teritorinės jūros, kuri pagal tarptautinę teisę buvo nustatyta arba gali būti nustatyta pagal Kuveito teisės aktus kaip sritis, kurioje Kuveitas gali naudotis savo suverenėmis teisėmis ar jurisdikcija;
- b) sąvoka „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos suverenitetui priklausanti teritorija ir kitos sritys, kuriose pagal tarptautinę teisę Lietuvos Respublika gali naudotis savo suverenėmis teisėmis ar jurisdikcija;

- c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Lietuva arba Kuveitas, kaip reikalaujama pagal kontekstą;
- d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;
- e) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;
- f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
- g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – tai vežimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
- h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:
 - 1) Kuveite – finansų ministras arba finansų ministro įgaliotas atstovas;
 - 2) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;
- i) sąvoka „nacionalinis subjektas“ kalbant apie Susitariančiąją Valstybę reiškia:
 - 1) fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę;
 - 2) bet kurį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, įgijusius tokį statusą pagal galiojančius Susitariančiosios Valstybės įstatymus;

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis

Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia:
 - a) Kuveite: asmenį, kuris yra Kuveito arba Lietuvos nacionalinis subjektas ir kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Kuveite, bei bendrovę, kuri yra įsteigta Kuveite;
 - b) Lietuvoje: bet kurį asmenį, kuriam pagal Lietuvos mokesčių įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, įmonės registravimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokesčių. Tačiau ši sąvoka neapima asmens, kuriam Lietuvoje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad Lietuvoje jis turi pajamų šaltinį arba kapitalo.
2. Taikant 1 dalį Susitariančiosios Valstybės rezidentu laikomi ir visi toliau nurodyti subjektai:
 - a) tos valstybės Vyriausybė ir vietos valdžia;
 - b) visos toje valstybėje pagal viešąją teisę įsteigtos vyriausybines institucijas, pavyzdžiui, bendrovė, centrinis bankas, fondas, institucija, aukų fondas, agentūra ar kitas panašus subjektas.
3. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:
 - a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);
 - b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

- c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;
- d) jei jo statuso negalima nustatyti pagal a–c punktus, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys šį klausimą sprendžia bendru susitarimu.

4. Jei pagal 1 ir 2 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

5 straipsnis Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

- 2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą;
 - b) padalinį;
 - c) biurą;
 - d) gamyklą;
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.
- 3. a) Nuolatinė buveinė apima statybos aikštelę, statybos, įrengimo ar surinkimo objektą arba su tuo susijusią priežiūros veiklą Susitariančiojoje Valstybėje tik tada, kai tokia aikštelė, objektas arba veikla trunka ilgiau kaip šešis mėnesius;

- b) Nuolatinė buveinė apima paslaugų teikimą, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės tam pasamdyti darbuotojai arba kitas personalas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tik tada, jei tokia veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip šeši mėnesius.
- c) Nuolatinė buveinė apima Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje vykdomą veiklą, susijusią su toje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba eksploatavimu tik tada, jeigu ta veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 60 dienų.

4. Nepaisant ankstesnių šio straipsnio nuostatų, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;
- e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriai kitai parengiamajai arba pagalbinei įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;
- f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kuriai sąlygas sudaro toks derinys, yra parengiamoji arba pagalbinių.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdančią per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tų dalių nuostatas ši nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisionierių arba bet kurią kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla. Tačiau kai toks agentas veikia vien tik arba beveik vien tik tos įmonės vardu, pagal šią dalį jis nebus laikomas nepriklausomą statusą turinčiu agentu.

7. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, įstatymus. Ši sąvoka bet kokių atveju taikytina turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokiam opcionui arba panašiai

teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui ir teisėms į kintamas arba paslovas išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti, teisėms į turtą, įgytą vykdant jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymą arba eksploatavimą, įskaitant teises į tokio turto dalį arba į naudą iš jo; laivai, valtys ir orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, įskaitant pelną iš tokio turto perleidimo.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitos korporacinės teisės bendrovėje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę į bendrovės turimą nekilnojamąjį turtą, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Komercinės-ūkinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę

buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiais pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiklą visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur, vadovaujantis Susitariančiosios Valstybės, kurioje nuolatinė buveinė yra, vidaus įstatymais. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurias galima atimti pagal tos valstybės vidaus įstatymus.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatomis.

8 straipsnis

Jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. Taikant šį straipsnį laikoma, kad pelną, gautą tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, sudaro visi šie elementai:

- a) pelnas, gaunamas iš laivų ar orlaivių be igulos nuomos;
- b) pelnas, gaunamas iš kontenerių, įskaitant priekabas ir kitą susijusių konteneriams vežti naudojamą įrangą vežant krovinius ar prekes, naudojimo, techninės priežiūros ar nuomos,

kai tokia nuoma arba atitinkamai toks naudojimas, techninė priežiūra ar nuoma yra atsitiktiniai vykdant tarptautinį vežimą laivais ar orlaiviais.

3. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

Susijusios įmonės

1. Tuo atveju, kai:

- a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jos kontrolę arba kapitale, arba
- b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jos kontrolę arba kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniams arba finansiniams santykiams sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje imamo tokio pelno mokesčio sumą, jei ji tokį koregavimą laiko pagrįstu. Nustatant, kaip šią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

10 straipsnis

Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

- a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra bendrovė (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje bendrovėje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 10 procentų kapitalo;
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų bendrovės, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, mokami dividendai toje valstybėje nėra apmokestinami, jei dividendų savininkas yra:

- a) kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė arba vietos valdžia arba
- b) kitos Susitariančiosios Valstybės Centrinis bankas arba
- c) kitos vyriausybės agentūros arba vyriausybės finansų institucijos, kaip gali būti nurodyta ir sutarta Susitariančiųjų Valstybių kompetentingiems asmenims pasikeičiant laiškais.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

5. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o kontroliavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokia mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai kontroliavimas, už kurį yra mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba

nepaskirstytą pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

Palūkanos

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų bendrovės, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, mokamos palūkanos toje valstybėje nėra apmokestinamos, jei palūkanų savininkas yra:

- a) kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė arba vietos valdžia arba
- b) kitos Susitariančiosios Valstybės Centrinis bankas arba
- c) kitos vyriausybės agentūros arba vyriausybės finansų institucijos, kaip gali būti nurodyta ir sutarta Susitariančiųjų Valstybių kompetentingiems asmenims pasikeičiant laiškais.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

5. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

Honoraras

1. Honorarai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, tačiau, jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ar kitas vaizdo ir garso atkūrimo priemones radijo ar televizijos transliacijoms, patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-tikrąją veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir toks honoraras priskiriamas tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos

taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš tarptautiniams vežimams naudojamų laivų ar orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek jį priskiriama tai nuolatinei bazei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš pirmiau minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusios pajamos

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nedirbamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokesčiais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant ankstesnių šio straipsnio nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kuriuos tarptautiniam vežimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

4. Asmens, kuris yra Susitariančiosios Valstybės pilietis ir toje Susitariančiojoje Valstybėje esančios įmonės, kurios pagrindinė veikla yra tarptautinis vežimas orlaiviais, darbuotojas ir kuris gauna atlyginimą už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą darbą, gautas atlyginimas už darbą toje įmonėje neapmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ketverius metus nuo dienos, kurią jis pirmą kartą atlieka su darbo santykiais susijusias užduotis toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

16 straipsnis

Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinama toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

Menininkai ir sportininkai

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities menininkas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už tokią atlikėjų arba sportininkų, kurie yra Susitariančiosios Valstybės rezidentai, asmeninę veiklą, kokia jie užsiima kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei jų vizitas į tą kitą Susitariančiąją Valstybę iš esmės remiamas pirmiau nurodytos Susitariančiosios Valstybės viešojo fondo arba vietos valdžios, bei pajamoms, kurias tokią veiklą vykdydama gauna ne pelno siekianti organizacija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, jei jokia jos gautų pajamų dalis nėra mokama organizacijos savininkams, įkūrėjams arba nariams asmeninėms reikmėms arba jie negali kitu būdu tą pajamų dalimi pasinaudoti.

18 straipsnis

Pensijos

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, pensijos ir kitos pagal Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymus mokamos

periodinēs arba vienkartinēs išmokos apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis Valstybės tarnyba

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
 - 1) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba
 - 2) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.
2. a) Nepaisant 1 dalies nuostatų pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos moka Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia arba kurie mokami iš Susitariančiosios Valstybės ar vietos valdžios sukurtų fondų fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
b) Tačiau tokios pensijos ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.
3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui, pensijoms ir kitam panašiam atlyginimui, mokamam už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis

Mokytojai ir mokslo darbuotojai

1. Fizinis asmuo, kuris lankosi vienoje Susitariančiojoje Valstybėje vien tik mokymo ar mokslo tiriamojo darbo tikslais tos Susitariančiosios Valstybės universitete, koledže, mokykloje ar kitoje pripažintoje švietimo įstaigoje ir kuris yra ar prieš pat atvykdamas buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirmoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokią mokomąją ar tiriamąją veiklą ne ilgiau kaip dvejus metus, skaičiuojant nuo pirmos jo lankymosi toje Valstybėje tokiais tikslais dienos, jei tą atlyginimą jis gauna iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už tiriamąjį darbą, jei jis atliekamas ne visuomeniniais interesais, o visų pirma asmens arba asmenų naudai.

21 straipsnis

Studentai

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

22 straipsnis

Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidaranti ir neapartot šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

Susitarta, kad dvigubas apmokestinimas panaikinamas pagal šiuos šio straipsnio punktus:

a) Kuveite:

Kai Kuveito rezidentas gauna pajamų, kurios vadovaujantis šia Sutartimi gali būti apmokestinamos Lietuvoje ir Kuveite, Kuveitas leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto pajamų mokesčio dalį, kuri yra priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

b) Lietuvoje:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų, kurios vadovaujantis šia Sutartimi gali būti apmokestinamos Kuveite, Lietuva, jei jos vidaus įstatymuose nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Kuveite sumokėtam tokių pajamų mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto pajamų mokesčio dalį Lietuvoje, kuri yra priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Kuveite.

24 straipsnis Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiais pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas arba jo dalis priklauso vienam arba daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nė viena šio straipsnio nuostata neturi būti aiškinama kaip Susitariančiai Valstybei nustatanti teisinį įpareigojimą pradėti taikyti kitos Susitariančiosios Valstybės

rezidentui palankesnį režimą, pirmenybę ar lengvatas, kurios gali būti taikomos kuriai nors trečiajai šaliai ar jos rezidentams dėl muitų sąjungos, ekonominės sąjungos, laisvosios prekybos zonos sukūrimo ar bet kokio regionų ar regiono dalių susitarimo, visiškai ar iš esmės susijusio su kapitalo apmokestinimu ar kapitalo judėjimu, kurį gali būti pasirašiusi pirmiau minėta Susitariančioji Valstybė, sudarymo.

6. Šio straipsnio nuostatos taikomos mokesčiams, kurie yra šios Sutarties objektas.

25 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 24 straipsnio 1 dalis, – į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas nepaisant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytų laiko apribojimų.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

26 straipsnis Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatyta, yra svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba yra svarbi administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių, jų politinių padalinių ar jų vietos valdžios vardu nustatytiems įvairiems mokesčių tipams ir rūšims skirtus nacionalinės teisės aktus tiek, kiek juose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutartčiai. Keitimosi informacija 1 ir 2 straipsniai neapriboja.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant mokesčius, kurie minimi 1 dalyje, arba su jais susijusiuose teisminio persekiojimo arba ginčų nagrinėjimo veiksmuose arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdančioms asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę arba profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė norėdama gauti prašomą informaciją naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, jei tai kitai Valstybei tos informacijos nereikėtų jos pačios mokestiniais tikslais. Pirmiau minėtame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota rinkti tokią informaciją.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip leidžiančios Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad tokią informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais

27 straipsnis

Diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų nariai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių tarptautinių susitarimų nuostatas.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Susitariančiosios Valstybės viena kitai praneša, kad jos įvykdė konstitucines procedūras, būtinas šiai Sutarčiai įsigalioti. Ši Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš pranešimų

dieną ir jos nuostatos abiejose Susitariančioiose Valstybėse pradedamos taikyti:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokesčius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

29 straipsnis

Galiojimo trukmė ir nutraukimas

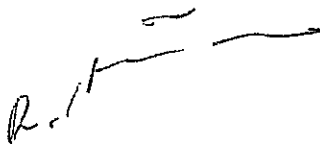
Ši Sutartis galioja penkerius metus ir po to galios tokį pat laikotarpį ar kelis laikotarpius, nebent viena Susitariančioji Valstybė, likus šešiams mėnesiams iki pradinio laikotarpio ar bet kurio kito laikotarpio pabaigos, raštu praneša kitai Susitariančiajai Valstybei apie savo ketinimą nutraukti šią Sutartį. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokesčius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti abiejų Susitariančiųjų Valstybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais Vašingtone, Kolumbijos Apygarda 2013 m. balandžio 18 d., atitinkančią 1434 H Jamada II 8 d., lietuvių, arabų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės Vardu



Rimantas Šadžius
Finansų ministras

Kuveito Valstybės
Vyriausybės Vardu



Khalifa M. Hamada
Finansų viceministras